[2018] 5 S.C.R.421

மீனாட்சி சக்சேனா & மற்றும் ஒருவர்

எதிராக

ஈ.சி.ஜி.சி. லிமிடெட். (முன்னதாக எக்ஸ்போர்ட் கிரெடிட் கேரண்டி கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட் என்று அழைக்கப்பட்டது.) மற்றும் ஒருவர்

சிவில் மேல்முறையீடு எண்.5681/2018

மே 18, 2018

[மாண்புமிகு நீதியரசர்கள் என்.வி. ரமணா மற்றும் எஸ். அப்துல் நசீர்]

நுகர்வோர் பாதுகாப்பு சட்டம், 1986:

பிரிவுகள் 25 மற்றும் 27 – உத்தரவு நிறைவேற்றுதல் – காப்பீட்டுத் தொகை செலுத்தக் கடமைப்பட்ட காப்பீட்டாளருக்கு எதிரான உத்தரவு – நிறைவேற்றுகை மனு – மனு நிலுவையில் இருக்கும்போது, காப்பீட்டாளர் (தீர்ப்பு கடனாளி) உத்தரவிடப்பட்ட தொகையைச் செலுத்தினார் – காப்பீடு செய்யப்பட்டவர் (உத்தரவுதாரர்), செலுத்த வேண்டிய வெளிநாட்டு நாணயத்தின் மதிப்பு, பணம் செலுத்தும் தேதியில் பொருந்தக்கூடிய மாற்று

விகிதத்தின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பணம் செலுத்தியதை எதிர்த்தார் – மாவட்ட மன்றம் மற்றும் மாநில ஆணையம் ஆகியவை வெளிநாட்டு நாணய மாற்று விகிதம் பணம் செலுத்தும் தேதியில் கணக்கிடப்பட வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தன – இருப்பினும், தேசிய நுகர்வோர் ஆணையம், மாற்று விகிதம் கப்பல் அனுப்பப்பட்ட தேதியைப் பொறுத்து இருக்க வேண்டும் என்று கூறியது – மேல்முறையீட்டில், தீர்வு: ஒரு புதிய தீர்ப்பை மாற்றுவதற்கு சமமான வகையில் ஆணையின் விளக்கம் சட்டத்தின் கீழ் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது – நாணய மாற்றத்திற்கான பொருத்தமான தேதியை நீதிமன்றம் ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளின்படி தீர்மானிக்க வேண்டும் – தற்போதைய வழக்கில் உள்ள காப்பீட்டு ஒப்பந்தத்தின்படி, காப்பீட்டாளர், விலைப்பட்டியல் வழங்கப்பட்ட கப்பல் அனுப்பப்பட்ட தேதியில், விலைப்பட்டியலில் உள்ள வெளிநாட்டு நாணயத்தின் மாற்று விகிதத்தின்படி காப்பீட்டு உரிமைகோரலை செலுத்த வேண்டியிருந்தது – மாவட்ட மன்றம் மற்றும் மாநில ஆணையம் கேள்விக்குரிய ஆணையின் விளக்கத்தை அளித்தது, ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளுக்கு முரணானது மற்றும் அனுமதிக்கப்படாத ஒரு புதிய ஆணையை உருவாக்குவதற்கு சமம் – காப்பீட்டாளரால் ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட கட்டணம் ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளின்படி இருந்தது, எனவே காப்பீட்டாளர் ஆணையை நிறைவேற்றியுள்ளார்.

பிரிவுகள் 25 மற்றும் 27 – நிறைவேற்றுகை நடைமுறைகள் – நிறைவேற்றுகை நீதிமன்றத்தின் அதிகாரம் – வரம்பு – தீர்வு:

நிறைவேற்றுகை நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பாணையையை நிறைவேற்றும் போது, அந்த தீர்ப்பாணையையைக் கடந்துவிட முடியாது, மேலும் தீர்ப்பை அதன் முகமேற்ப்பாக எடுக்க வேண்டும் – தீர்ப்பாணை குழப்பமானதாக இருந்தால், அதை விளக்குவது நிறைவேற்றுகை நீதிமன்றத்தின் கடமையாகிறது – எனினும், நீதிமன்றம் தனது விளக்கத்தை மேம்படுத்துவதில் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும், மேலும் புதிய தீர்ப்பாணையையை உருவாக்க முடியாது என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

மேல்முறையீட்டைத் தள்ளுபடி செய்த நீதிமன்றம்

தீர்வு: 1. நிறைவேற்றுகை நடைமுறையின் முழு நோக்கம் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை நிறைவேற்றப்படுவது தான். ஒரு தீர்ப்பாணையையை நிறைவேற்றும் போது, நிறைவேற்றுகை நீதிமன்றம் அதின் நிறைவேற்றுகை பகுதி மட்டுமே குறித்து கவனிக்கிறது, மற்றொன்றும் இல்லை. நீதிமன்றம் தீர்ப்பைப் பிரத்யேகமாகக் கையாள வேண்டும். நிறைவேற்றுகை நீதிமன்றம் தீர்ப்பாணையையைத் தாண்ட முடியாது. ஆனால், தீர்ப்பாணையையின் முக்கிய அம்சங்களில் குழப்பம் இருந்தால், நீதிமன்றத்திற்கு அந்த தீர்ப்பாணையையை விளக்குவது கடமையாகிறது. அந்த சூழலில், நிறைவேற்றுகை நீதிமன்றம் தனது விளக்கத்தை மேம்படுத்துவதில் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும், மேலும் புதிய தீர்ப்பாணையையை உருவாக்க முடியாது என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். நிறைவேற்றுகை நீதிமன்றம்,

தீர்ப்பாணையையை செயல்படுத்தும் நேரத்தில், இரண்டுக்கும் இடையே சரியான சமநிலையை கடைபிடிக்க வேண்டும். [பத்தி 18] [429–C–E]

2. உத்தரவை நிறைவேற்றுதல் குறித்த வழக்கு நிலுவையில் இருந்தபோது, 24.4.2002 தேதியில் 11,875.75 யூரோக்களின் மதிப்பில் 90% தொகையான ரூ. 4,86,953 மற்றும் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டபடி அதன் வட்டியான ரூ. 6,33,653 ஆகியவற்றை எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் செலுத்தியுள்ளார் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மாநில ஆணையம் மற்றும் மாவட்ட மன்றம் இரண்டும், 12.10.2006 தேதியிட்ட உத்தரவை விளக்கமளித்து, யூரோ மாற்று விகிதம் பணம் செலுத்திய தேதியின்படி கணக்கிடப்பட வேண்டும் என்று கருத்து தெரிவித்தன. இதன் காரணமாக, மீதமுள்ள தொகையை எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டன. இருப்பினும், NCDRC, ஒப்பந்தத்தின் பிரிவு 17–ஐ விளக்கும்போது மாறுபட்ட கருத்தை எடுத்துள்ளது. அதன் முடிவின்படி, நாணய மாற்று விகிதம், சரக்கு அனுப்பப்பட்ட தேதிக்கு உரியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்காகவே ரசீது வழங்கப்பட்டது. இந்தக் கணக்கீட்டின்படி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் ஏற்கனவே முழுத் தொகையையும் செலுத்திவிட்டதால், NCDRC மேல்முறையீட்டு மனுவை தள்ளுபடி செய்தது.[பத்தி 20] [429–G–H; 430–A–B]

3. வெளிநாட்டு நாணயத்தின் மாற்றத்திற்கு தொடர்பான தேதியை தீர்மானிப்பதற்காக, நீதிமன்றத்தால் முதலில் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய நடைமுறை ஒப்பந்தத்தின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு அதை தீர்மானிப்பதாக இருக்க வேண்டும்; இந்த வகை விதி ஒப்பந்தத்தில் இல்லாவிட்டால், நீதிமன்றங்கள் சிறந்த சாத்தியமான தேதியை தீர்மானிக்க வேண்டும். தற்போதைய தகவல்களில், ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிட்ட விதி, அடுத்து 17 வது பிரிவாகும், இது வட்டியைப் பற்றியது. ஒப்பந்தத்தின் பிரிவு 17–இன் படி, நாணய மாற்று விகிதமானது, "சம்பந்தப்பட்ட சரக்கு அனுப்பப்பட்ட தேதியில் மும்பையில் உள்ள வங்கியின் வாங்கும் மாற்று விகிதத்தில்" ரூபாயாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்று தெளிவாகக் கூறுகிறது. மாவட்ட மன்றம் அதன் தீர்ப்பில், ஒப்பந்தத்தின் பிரிவு 17–ஐ நேரடியாகக் குறிப்பிடவில்லை என்றாலும், அதே விதியை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான், சரக்கு அனுப்பப்பட்ட நாளிலிருந்து வட்டி கணக்கிட உத்தரவிட்டுள்ளது. மாவட்ட மன்றமும், மாநில ஆணையமும் 12.10.2006 தேதியிட்ட உத்தரவுக்கு அளித்த விளக்கம், ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளுக்கு முரணானது. இந்த விளக்கம், சட்டப்படி அனுமதிக்கப்படாத ஒரு புதிய உத்தரவை உருவாக்கும் முயற்சியாகும். எனவே, தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையம் (NCDRC) வழங்கிய உத்தரவு, ஏற்கனவே நிலைநிறுத்தப்பட்ட சட்ட நிலைக்கு முற்றிலும் இணக்கமாக உள்ளது. அந்த உத்தரவில் எந்தவொரு குறைபாடும் இல்லை. [பத்தி 27 மற்றும் 28] [434–E–H; 435–B]

4. ஒரு உத்தரவை, புதிய உத்தரவை உருவாக்கும் வகையில் விளக்குவது சட்டத்தால் அனுமதிக்கப்படாது. எனவே, காப்பீட்டு ஒப்பந்தத்தின்படி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் (காப்பீட்டாளர்), ரசீது வழங்கப்பட்ட சரக்கு அனுப்பப்பட்ட தேதியில், மும்பையில் இருந்த வங்கியின் அந்நியச் செலாவணி வாங்கும் விகிதத்தின் அடிப்படையில், ரசீதில் உள்ள வெளிநாட்டு நாணயத்தை இந்திய ரூபாயாக மாற்றி, காப்பீட்டுத் தொகையைச் செலுத்த வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. உத்தரவை நிறைவேற்றுதல் குறித்த வழக்கு நிலுவையில் இருந்தபோது, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் மேல்முறையீட்டாளருக்கு ரூ. 11,23,906/– தொகையைச் செலுத்தியுள்ளார். இந்தத் தொகை, ரசீதில் உள்ள மதிப்புக்கு, சரக்கு அனுப்பப்பட்ட நேரத்தில் இருந்த மாற்று விகிதத்தின் அடிப்படையிலும், நுகர்வோர் மன்றத்தால் அளிக்கப்பட்ட வட்டித் தொகையின் அடிப்படையிலும் கணக்கிடப்பட்டது. எனவே, இந்தத் தீர்ப்பின் முழு மற்றும் இறுதித் தொகையையும் செலுத்துவதன் மூலம், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் மன்றத்தின் உத்தரவை நிறைவேற்றியுள்ளார். [பத்தி 29] [435–C–E]

ஃபோராசோல் எதிர் ஓஎன்ஜிசி, (1984) சப்ளிமெண்ட் எஸ்சிசி 263 : [1984] எஸ்சிஆர் 526 – அதில் குறிபிடப்பட்டது.

<u>வழக்கு சட்டத் குறிப்புகள்</u>

[1984] எஸ்சிஆர் 526 குறிபிடப்பட்டது பத்தி 22

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு: உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண். 5681/2018.

தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையம், புது தில்லி, நாள் 20.10.2016 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவின்படி, சீராய்வு மனு எண். 614 / 2015.

ஹிமான்ஷு குப்தா, அனில் குமார் தண்டலே, மேல்முறையீட்டாளர்களின் வழக்கறிஞர்கள்.

பாரத் சங்கல், திருமதி. பபிதா குஷ்வாஹா, திருமதி. விதுஷி கார்க், திருமதி. அனிந்திதா டெகா, திருமதி. இஷா குப்தா, ராஜேஷ் குமார்–I, கௌரவ் குமார் சிங், அனந்த் கௌதம், ஆகாஷ் சேராவத், வி. கோவிந்த ரமணன், சௌமு பாலித் ஆகியோர் எதிர் மேல்முறையீட்டாளர்கள் தரப்பில் ஆஜரான வழக்கறிஞர்கள்.

இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு, **மாண்புமிகு நீதியரசர் என். வி. ரமணா** அவர்களால் வழங்கப்பட்டது.

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. இந்த வழக்கு, தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையம் [இனிமேல் சுருக்கமாக 'NCDRC' எனக் குறிப்பிடப்படுவது], 20.10.2016 அன்று, மறுஆய்வு மனு எண். 614/2015-க்கு பிறப்பித்த உத்தரவிலிருந்து எழுந்தது. இந்த உத்தரவில், NCDRC, மறுஆய்வு மனுவை ஏற்றுக்கொண்டு, மாவட்ட மன்றத்தின் உத்தரவையும், அதை உறுதி செய்த மாநில ஆணையத்தின் உத்தரவையும் ரத்து செய்தது.

3. இந்த வழக்கைத் தீர்ப்பதற்குத் தேவையான சில முக்கிய உண்மைகள் இங்கே சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன, மேல்முறையீட்டாளர், 27.07.2000 அன்று, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 1-இடமிருந்து, காப்பீட்டுப் ஒப்பந்தம் எண். SCR0000093-ஐ வாங்கியிருந்தார். இந்தக் காப்பீட்டுப் ஒப்பந்தம், இந்தியாவில் இருந்து பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதில் ஏற்படும் இழப்புகளுக்கு எதிராகப் பாதுகாப்பளிக்கும் வகையில் வாங்கப்பட்டது. ஒப்பந்தத்தின் பிரிவு 13-இன் கீழ், ஏற்பட்ட இழப்பில் 90% தொகையைச் செலுத்த எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் ஒப்புக்கொண்டனர். அந்தப் பிரிவு பின்வருமாறு கூறுகிறது:

> **<u>பிரிவு 13 – செலுத்தப்பட வேண்டிய இழப்பின் சதவீதம்:</u>**
> "இதன்மூலம் நிறுவனம் செலுத்த ஒப்புக்கொள்ளும் இழப்பின் தொகை 90% ஆகும்."

4. நாணய மாற்று விகிதம் குறித்து ஒப்பந்தத்தில் தரப்பினர்கள் தெளிவாக ஒரு பிரிவைச் சேர்த்துள்ளதைக் கவனத்தில் கொள்வது அவசியம்.

> **<u>பிரிவு 17 – மாற்று விகிதம்:</u>** "இந்தக் காப்பீட்டு ஒப்பந்தத்தின் கீழ் அனைத்துப் பணப் பரிவர்த்தனைகளும் நிறுவனத்தின் தலைமை அலுவலகத்தில் இந்திய ரூபாயில் செய்யப்படும். பிரீமியங்கள் மற்றும் இழப்புகளைச் செலுத்துவதற்காக, வெளிநாட்டு நாணயத்தில் உள்ள ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் மொத்த ரசீது மதிப்பு, சம்பந்தப்பட்ட சரக்கு அனுப்பப்பட்ட தேதியில் மும்பையில் உள்ள வங்கியின் வாங்கும் மாற்று விகிதத்தில் இந்திய ரூபாயாக மாற்றப்படும். ஆனால், வாங்குபவர் பணம் செலுத்த வேண்டிய நாணயத்தின் மதிப்பு, இழப்பீடு செலுத்தப்படுவதற்கு முன்பாகக் குறைக்கப்பட்டால், கோரப்படும் தொகை, குறைக்கப்பட்ட புதிய மதிப்பின் அடிப்படையில் இந்திய ரூபாயில் கணக்கிடப்படும்."

5. வழக்கின் உண்மைகளுக்கு மீண்டும் வந்தால், மனுதாரர், 01.04.2002 தேதியிட்ட ரசீது எண் 1–இன் படி, 11,875.75 யூரோ மதிப்புள்ள சரக்குகளை, பிரான்சில் உள்ள மேல்முறையீட்டாளர், தி/ள். பர்வீனா எண்டர்பிரைசஸ் (NF) நிறுவனத்திற்கு அனுப்பியிருந்தார். அதற்கான சரக்குப்பெட்டி ரசீது எண். PONLDEL 27008966 மற்றும் தேதி 24.04.2002. சரக்குகளை வாங்கியவர் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும், மேல்முறையீட்டாளருக்கு

(விற்பனையாளருக்கு) பணம் செலுத்தத் தவறினார். மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கையைக் கருத்தில் கொண்ட பிறகு, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 1, 90% இழப்பீடு வழங்குவதற்குப் பதிலாக, இழப்பில் 79.5% தொகையை மட்டுமே இழப்பீடாக வழங்க முன்வந்தனர்.

6. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட, மேல்முறையீட்டாளர், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்யின் சேவையில் குறைபாடு இருப்பதாகக் கூறி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எதிராக மாவட்ட மன்றத்தில் புகார் அளித்தார்.

7. மாவட்ட மன்றம் 12.10.2006 அன்று புகாரை ஏற்றுக்கொண்டு, எதிர்மேல்முறையீட்டாளராகிய காப்பீட்டாளர் பின்வருமாறு செலுத்த வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டது.

> **"நாங்கள் தற்போதைய புகாரை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், மேல்முறையீட்டாளரால் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட 11875.75 யூரோ மதிப்புள்ள பொருட்களின்** (சரக்குப்பெட்டி ரசீது எண்: PONLDEL 27008966, தேதி: 24.04.2002) 90% தொகையை, 12% வட்டியுடன் செலுத்த வேண்டும். இந்த வட்டி, 24.7.2002 முதல் (ஏனெனில், எதிர்தரப்பினர் கோரிக்கையைத் தீர்ப்பதற்கு மூன்று மாத காலம் போதுமானது) தொகை முழுமையாக வசூலாகும் வரை

கணக்கிடப்படும். மேலும், வழக்குச் செலவுகளாக ரூ. 3,300/– தொகையையும் இந்த உத்தரவின் நகல் கிடைத்த 30 நாட்களுக்குள் செலுத்த வேண்டும்."

(வலியுறுத்தல் வழங்கப்பட்டது)

8. மாநில ஆணையத்திலும், தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையத்திலும் (NCDRC) தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடு மற்றும் திருத்த மனுக்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதால், எதிர்மேல்முறையீட்டாளராகிய காப்பீட்டு நிறுவனம் செலுத்த வேண்டிய பொறுப்பு குறித்த மாவட்ட மன்றத்தின் உத்தரவு இறுதி இறுதி நிலையை எட்டியுள்ளது.

9. மதிப்பிற்குரிய மாவட்ட மன்றம் 12.10.2006 அன்று பிறப்பித்த உத்தரவு இருந்தபோதிலும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 1 அதில் குறிப்பிடப்பட்ட நிபந்தனைகளின்படி மேல்முறையீட்டாளருக்கு (புகார் அளித்தவருக்கு) பணம் செலுத்தத் தவறினார். இதனால், மனுதாரர், பாணிபட்டில் உள்ள மாவட்ட மன்றத்தில், உத்தரவு நிறைவேற்ற மனு எண். 34/2013–ஐ தாக்கல் செய்தார். இந்த மனு நிலுவையில் இருந்தபோது, எதிர்மனுதாரர், 24.04.2002 அன்று 11,875.75 யூரோக்களுக்கான மாற்று விகிதத்தின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்ட தொகை மற்றும் அதன் வட்டியையும் சேர்த்து மொத்தம் ரூ. 11,23,906/––ஐ மேல்முறையீட்டாளருக்குச்

செலுத்தினார். இந்தத் தொகையை ஏற்றுக்கொண்ட மேல்முறையீட்டாளலர், இந்த பணம் உத்தரவை முழுமையாக நிறைவேற்றவில்லை என்று வாதிட்டார். அவரது முக்கிய வாதம் என்னவென்றால், யூரோக்களின் மதிப்பு, பணம் செலுத்திய தேதியில் இருந்த மாற்று விகிதத்தின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

10. மாவட்ட மன்றம் இந்த அனைத்து அம்சங்களையும் கருத்தில் கொண்டு, பின்வரும் அவதானிப்புகளுடன் நிறைவேற்றும் மனுவை அனுமதித்துள்ளது:

"இரு தரப்பு ஆலோசனைகளையும் கேட்டபின், இந்த மன்றத்தின் உத்தரவை ஆய்வு செய்த பிறகு, இந்த மன்றம் 11,875.75 யூரோ மதிப்பில் 90% செலுத்துவதற்கான உத்தரவை நிறைவேற்றியுள்ளது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. அதன்படி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், யூரோவின் மதிப்பு எதுவாக இருந்தாலும், அந்தத் தொகையை இந்திய ரூபாயில் செலுத்த வேண்டும். குறிப்பாக, நீதிமன்றம் யூரோவின் மதிப்பின் அடிப்படையில் ஒரு தொகையைச் செலுத்த உத்தரவிடும்போது, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் பணம் செலுத்தும் நேரத்தில் உள்ள யூரோவின் மதிப்பைச் செலுத்த கடமைப்பட்டவர். இந்த மன்றத்தின் உத்தரவு 2006-ல் பிறப்பிக்கப்பட்டது,

ஆனால் 2013 வரை ECGC அந்த உத்தரவுக்கு இணங்கி புகார்தாரருக்குப் பணம் செலுத்தவில்லை. **இப்போது இந்த நிலையில், தீர்ப்பை நிறைவேற்றும் நீதிமன்றம், நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய தீர்ப்பின் எல்லைக்கு அப்பால் செல்ல முடியாது என்பது நன்கு நிலைநிறுத்தப்பட்ட சட்டமாகும். இந்த மன்றத்தின் உத்தரவின்படி, ECGC நிறுவனம் பணம் செலுத்தும் நேரத்தில் உள்ள யூரோவின் மதிப்பைக் கணக்கிட்டுச் செலுத்த வேண்டும். மன்றத்தின் உத்தரவுக்கு இணங்க, பணம் செலுத்தும் நேரத்தில் உள்ள யூரோவின் மதிப்பு எதுவாக இருந்தாலும், அந்தத் தொகையை இந்திய ரூபாயில் செலுத்த வேண்டும். மேற்கண்ட விவாதத்தின் அடிப்படையில், ECGC நிறுவனம் இந்த மன்றத்தின் உத்தரவின்படி முழுத் தொகையையும் செலுத்தவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. எனவே, ECGC நிறுவனம் மீதமுள்ள தொகையை உடனடியாகச் செலுத்த உத்தரவிடப்படுகிறது.**

(வலியுறுத்தல் வழங்கப்பட்டது)

11. இந்த உத்தரவால் பாதிக்கப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளரான காப்பீட்டு நிறுவனம், உத்தரவு நிறைவேற்றும் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவுக்கு எதிராக, ஹரியானா மாநில ஆணையத்தில் சீராய்வு மனு எண். 66/2014-ஐ தாக்கல் செய்தது. மாநில ஆணையம் அந்த மனுவில் எந்தவித தகுதியும் இல்லை என்று கூறி அதனை தள்ளுபடி

செய்தது. மீண்டும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் சீராய்வு மனு எண். 614/2015–ஐ NCDRC–ல் தாக்கல் செய்தார். சுவாரஸ்யமாக, NCDRC, 24.03.2015 தேதியிட்ட உத்தரவில், சீராய்வு மனுவை திரும்பப் பெற்றதாகக் கூறி தள்ளுபடி செய்தது. மேலும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் பொருத்தமான மன்றத்தை அணுகுவதற்கு அனுமதி அளித்தது.

12. இருப்பினும், அதன்பிறகு, எதிர்மனுதாரர்கள், சிறப்பு அனுமதி மனு எண். 21085–86/2015) மூலம் இந்த நீதிமன்றத்தை அணுகினர். பின்னர் இது உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 6108–6109/2016 என மாற்றப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றம், 11.07.2016 தேதியிட்ட உத்தரவில், மேல்முறையீட்டை ஏற்றுக்கொண்டு, வழக்கை மீண்டும் தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையத்திற்கு (NCDRC) சீராய்வு அதிகாரவரம்பின் கீழ் தகுதியின் அடிப்படையில் பரிசீலனை செய்யுமாறு பின்வருமாறு உத்தரவிட்டது–

> நாங்கள் இரு தரப்பு கற்றறிந்த வழக்கறிஞர்களின் வாதங்களையும் விரிவாகக் கேட்டோம். தேசிய ஆணையத்தின் முழு அமர்வு, சீராய்வு **மனு எண். 1792/2012–க்கு** 9 ஜனவரி, 2015 அன்று வழங்கிய தீர்ப்பின் மீது, இரு தரப்பு வழக்கறிஞர்களும் எங்கள் கவனத்தை ஈர்த்தனர். அந்தத் தீர்ப்பில், தேசிய ஆணையம் பின்வரும் கருத்தை எடுத்துள்ளது: மாநில ஆணையம் அதன் மேல்முறையீட்டு அதிகாரத்தின் கீழ்

பிறப்பித்த உத்தரவுகளுக்கு எதிராக மேல்முறையீடு செய்ய முடியாது என்றாலும், நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 21(b)–இன் கீழ், மாநில ஆணையம் அதன் மேல்முறையீட்டு அல்லது சீராய்வு அதிகாரவரம்பின் கீழ் பிறப்பித்த எந்தவொரு உத்தரவையும், தேசிய ஆணையத்தில் திருத்த மனு மூலம் சவால் செய்ய முடியும். மனுதாரரின் வழக்கறிஞர், தேசிய ஆணையத்தின் முழு அமர்வின் முடிவின்படி, மனுதாரர் தேசிய ஆணையத்தின் சீராய்வு அதிகாரவரம்பின் கீழ் இந்த வழக்கை எடுத்துச் செல்லத் தயாராக இருப்பதாகத் தெரிவித்தார். இதற்காக, இந்த வழக்கை மீண்டும் தேசிய ஆணையத்திற்கே திருப்பி அனுப்பலாம் என்றும் அவர் கூறினார்.

அதன்படி, இந்த மேல்முறையீடுகளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால், இது தேசிய ஆணையம் 2015, மார்ச் 24 அன்று பிறப்பித்த உத்தரவை ரத்து செய்வதற்கு மட்டுமே பொருந்தும். அந்த உத்தரவின்படி, மனுதாரரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட திருத்த மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த உத்தரவை நாங்கள் ரத்து செய்கிறோம். சீராய்வு மனு எண். 614/2015 மீண்டும் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட தேசிய ஆணையத்தின் முழு அமர்வின் தீர்ப்பின்படி, சட்டத்திற்கு இணங்க அதைத் தீர்ப்பதற்காக தேசிய ஆணையத்திற்கு திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது.

(வலியுறுத்தல் வழங்கப்பட்டது)

13. வழக்கு மீண்டும் NCDRC–க்கு அனுப்பப்பட்டபோது, அது 20.10.2016 அன்று ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்தது. இந்த உத்தரவு தற்போது எங்களிடம் சவால் செய்யப்பட்டுள்ளது. NCDRC, ஒப்பந்தத்தின் பிரிவு 17–ஐ அடிப்படையாகக் கொண்டு, எதிர்மனுதாரரின் திருத்த மனுவை ஏற்றுக்கொண்டது. அந்தப் பிரிவில், நாணய மாற்று விகிதத்தைக் கணக்கிடுவதற்கான விதிமுறைகள் பின்வருமாறு தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன.

> 11. மேற்கூறிய வாசகங்களின்படி, காப்பீட்டு ஒப்பந்தத்தின்படி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளரான காப்பீட்டாளர், ரசீது வழங்கப்பட்ட சரக்கு அனுப்பப்பட்ட தேதியில், மும்பையில் இருந்த வங்கியின் வாங்கும் மாற்று விகிதத்தின்படி, ரசீதில் உள்ள வெளிநாட்டு நாணயத்தை இந்திய ரூபாயாக மாற்றி, காப்பீட்டுத் தொகையைச் செலுத்த வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. இதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்பட்டவர் செலுத்திய ரூ. 11,23,906 என்ற தொகை, ரசீதில் உள்ள மதிப்புக்கு, சரக்கு அனுப்பப்பட்ட நேரத்தில் இருந்த மாற்று விகிதத்தின் அடிப்படையிலும், நுகர்வோர் மன்றத்தால் அளிக்கப்பட்ட வட்டித் தொகையின் அடிப்படையிலும் கணக்கிடப்பட்டது. எனவே, தீர்ப்பின்படி எதிர்மேல்முறையீட்டாளரிடமிருந்து மேலும் எந்தத்

தொகையும் நிலுவையில் இருப்பதாகக் கூற முடியாது. கீழ் நீதிமன்றங்கள் இரண்டும், காப்பீட்டு ஒப்பந்தத்தின் பிரிவு 17–ஐ முழுமையாகப் புறக்கணித்து உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்துள்ளன. எனவே, அந்த உத்தரவு பெரும் குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் அதை நிலைநிறுத்த முடியாது.

14. தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையத்தின் (NCDRC) உத்தரவால் பாதிக்கப்பட்ட மனுதாரர், சிறப்பு அனுமதி மனு மூலம் இந்த நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்துள்ளார்.

15. இரு தரப்பினர் சார்பிலும் ஆஜரான வழக்கறிஞரைக் கேட்டறிந்து, பதிவேட்டில் உள்ள தகவல்களை ஆராய்ந்தார்.

16. இந்த வழக்கின் தகுதிகளை ஆராய்வதற்கு முன், ஒரு தீர்ப்பை நிறைவேற்றுவது தொடர்பான சில அம்சங்களைக் கவனத்தில் கொள்ள விரும்புகிறோம். நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1986–இன் பிரிவுகள் 25 மற்றும் 27, தீர்ப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிமுறைகளை வழங்குகின்றன–

இங்கு, 'நிறைவேற்றுதல்' என்ற சொல்லின் பொருள் மிகவும் பொருத்தமானதாகும். 'நிறைவேற்றுதல்' என்பது நீதிபதிகளின்

தீர்ப்புகள் அல்லது உத்தரவுகளை அமல்படுத்துவதையோ அல்லது நடைமுறைப்படுத்துவதையோ குறிக்கிறது. குறுகிய பொருளில், 'நிறைவேற்றுதல்' என்பது ஃபியரி ஃபாகியாஸ், உடைமை, டெலிவரி, சீக்வெஸ்ட்ரேஷன், ஃபியரி ஃபாகியாஸ் டி போனிசெசெக்ராடியடிஸ் போன்ற நீதிமன்ற எழுத்து ஆணைகள் மூலம் ஒரு அரசு அதிகாரியால் அந்தத் தீர்ப்புகள் அல்லது உத்தரவுகளை அமல்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது.

17. நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் திருத்தப்பட்ட பிரிவு 25, 15.3.2003 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. அதைக் கவனத்தில் கொள்வது பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

"25. மாவட்ட மன்றம், மாநில ஆணையம் அல்லது தேசிய ஆணையத்தின் உத்தரவுகளை அமல்படுத்துதல்–

(1) இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட இடைக்கால உத்தரவு கடைப்பிடிக்கப்படாதபோது, மாவட்ட மன்றம், மாநில ஆணையம் அல்லது தேசிய ஆணையம், அந்த உத்தரவைக் கடைப்பிடிக்காத நபரின் சொத்துக்களை இணைக்க உத்தரவிடலாம்.

(2) துணைப்பிரிவு (1)–இன் கீழ் செய்யப்பட்ட சொத்து இணைப்பு, மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் நடைமுறையில் இருக்காது. இந்தக் காலக்கெடுவுக்குப் பிறகும் உத்தரவு கடைப்பிடிக்கப்படாவிட்டால், இணைக்கப்பட்ட சொத்து விற்கப்படலாம். அந்த விற்பனையிலிருந்து கிடைக்கும்

தொகையில் இருந்து, மாவட்ட மன்றம், மாநில ஆணையம் அல்லது தேசிய ஆணையம், புகார்தாரருக்குப் பொருத்தமானதாகக் கருதும் இழப்பீட்டை வழங்கலாம். மீதமுள்ள தொகை ஏதேனும் இருந்தால், அதைச் சொந்தக்காரரிடம் செலுத்த வேண்டும்.

(3) ஒரு நுகர்வோர் மன்றம் (மாவட்ட மன்றம், மாநில ஆணையம் அல்லது தேசிய ஆணையம்) பிறப்பித்த உத்தரவின்படி, ஒரு நபரிடமிருந்து ஏதேனும் ஒரு தொகை நிலுவையில் இருந்தால், அந்தத் தொகையைப் பெற உரிமை உள்ளவர், சம்பந்தப்பட்ட மன்றத்தில் ஒரு விண்ணப்பத்தை அளிக்கலாம். மன்றம் (மாவட்ட மன்றம், மாநில ஆணையம் அல்லது தேசிய ஆணையம்) அந்தத் தொகைக்கான சான்றிதழை மாவட்ட ஆட்சியருக்கு வழங்கலாம். மாவட்ட ஆட்சியர் அந்தத் தொகையை, நில வருவாய்ப் பாக்கியைப் போலவே வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்.

(வலியுறுத்தல் வழங்கப்பட்டது)

18. நீதிமன்றத் தீர்ப்பை அமல்படுத்துவதே உத்தரவு நிறைவேற்றும் நடவடிக்கைகளின் முழு நோக்கமாகும். தீர்ப்பை நிறைவேற்றும் நீதிமன்றம், தீர்ப்பை நிறைவேற்றுவதில் மட்டுமே கவனம் செலுத்த வேண்டும்; வேறு எதிலும் இல்லை. நீதிமன்றம்,

தீர்ப்பில் உள்ளதைப் அப்படியே ஏற்க வேண்டும். தீர்ப்பை நிறைவேற்றும் நீதிமன்றம், தீர்ப்பின் எல்லைக்கு அப்பால் செல்ல முடியாது என்பது உறுதியான சட்டம். ஆனால், தீர்ப்பின் முக்கிய அம்சங்களில் தெளிவின்மை ஏற்படும்போது சிக்கல் உருவாகிறது. உத்தரவில் தெளிவின்மை ஏற்படும்போது, அந்த உத்தரவுக்கு உண்மையான அர்த்தத்தைக் கொடுப்பதற்காக, அதை விளக்குவது நீதிமன்றத்தின் கடமையாகிறது. அந்தச் சூழ்நிலையில், உத்தரவை நிறைவேற்றும் நீதிமன்றம், அதன் விளக்கத்தைச் சேர்க்கும்போது மிகக் கவனமாகவும், விழிப்புணர்வுடனும் இருக்க வேண்டும். அது ஒரு புதிய உத்தரவை உருவாக்கக் கூடாது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

19. இந்த வழக்கின் உண்மைகளின்படி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனத்தின் பொறுப்பு குறித்து எந்தவிதமான சர்ச்சையும் இல்லை. அந்த நிறுவனம், 11,875.75 யூரோக்களின் மதிப்பில் 90% தொகையையும், 24.7.2002 முதல் 12% வட்டியையும் செலுத்த வேண்டும் என்பது இறுதி செய்யப்பட்டது. உத்தரவை நிறைவேற்றும் நடவடிக்கைகளின் போது, மனுதாரர் தாக்கல் செய்த கணக்கீட்டு குறிப்பானையின்படி, அவர் மொத்தம் ரூ. 25,76,883.00 தொகையை கோரினார். இதில், அசல் தொகையாக ரூ. 7,61,105.00 அடங்கும். இது 17.4.2013 அன்று ஒரு யூரோவின் மதிப்பு ரூ. 71.21 என்ற விகிதத்தில் கணக்கிடப்பட்ட 11,875.75 யூரோக்களின் 90% மதிப்பாகும். மேலும், வட்டியாக ரூ. 18,12,478.00 தொகையையும்

அவர் கோரினார். இது நீதிமன்றத்தால் 24.7.2002 முதல் 24.4.2013 வரை வழங்கப்பட்டதாகும்.

20. உத்தரவு நிறைவேற்றும் நடவடிக்கைகள் நிலுவையில் இருந்தபோது, 24.4.2002 அன்று இருந்த 11,875.75 யூரோக்களின் மதிப்பில் 90% தொகையான ரூ. 4,86,953 மற்றும் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டபடி அதன் வட்டியான ரூ. 6,33,653 ஆகியவற்றை எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் செலுத்தியுள்ளார் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மாநில ஆணையமும் மாவட்ட மன்றமும் 12.10.2006 தேதியிட்ட உத்தரவை, யூரோ மாற்று விகிதம் பணம் செலுத்திய தேதியின்படி கணக்கிடப்பட வேண்டும் என்று விளக்கம் அளித்தன. இதன் காரணமாக, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனம் மீதமுள்ள தொகையைச் செலுத்த வேண்டும் என்றும் உத்தரவிட்டன. இருப்பினும், தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையம் (NCDRC), ஒப்பந்தத்தின் பிரிவு 17–ஐ விளக்கும்போது மாறுபட்ட கருத்தை எடுத்துள்ளது. அதன் முடிவின்படி, நாணய மாற்று விகிதம், சரக்கு அனுப்பப்பட்ட தேதியின்படி இருக்க வேண்டும். அந்த சரக்குக்குத்தான் ரசீது வழங்கப்பட்டது. இந்தக் கணக்கீட்டின்படி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் ஏற்கனவே முழுத் தொகையையும் செலுத்திவிட்டதால், NCDRC திருத்த மனுவை தள்ளுபடி செய்தது.

21. மன்றங்களின் கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்களின் அடிப்படையில், நீதிமன்றத்தின் விளக்கமானது தீர்ப்புக்கு உண்மையான விளைவைக் கொடுக்கிறதா, அல்லது

அவர்கள் ஒரு புதிய தீர்ப்பை உருவாக்குவதன் மூலம் தீர்ப்பின் எல்லைக்கு அப்பால் சென்றிருக்கிறார்களா என்பதை நாங்கள் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். 2006–ல் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஒரு உத்தரவு, இன்றுவரை வழக்குக்கு உட்பட்டுள்ளது என்பதை நாங்கள் வருத்தத்துடன் கவனிக்கிறோம். இதற்குக் காரணம், நாணய மாற்று விகிதத்தைக் கணக்கிடுவதற்கான தேதியைக் குறிப்பிடுவதில் மன்றம் குறைந்தபட்ச கவனத்தைக் கூட செலுத்தவில்லை.

22. ஒரு ஒப்பந்த வழக்கில், வெளிநாட்டு நாணயத்தை இந்திய ரூபாயாக மாற்றுவதற்கான தேதியைக் குறிப்பிடாமல் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டால், அதை நிறைவேற்றும் நீதிமன்றம் என்ன முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பது இனி ஒரு விவாதத்திற்குரிய விஷயம் அல்ல. ஃபோராசோல் எதிர் ஓஎன்ஜிசி (1984 (Supp.) எஸ்சிசி 263) என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் இந்த விஷயத்தை விரிவாகக் கையாண்டது. அந்த வழக்கின் உண்மைகள், ஜெய்சல்மர் பகுதியில் எண்ணெய் ஆய்வு தொடர்பான ஆழ்துளைப் பணிகளைச் செய்வதற்காக ஓஎன்ஜிசி மற்றும் ஃபோராசோல் நிறுவனங்களுக்கு இடையே போடப்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தைச் சுற்றி அமைந்திருந்தன. அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி, பணத்தின் ஒரு பகுதியை வெளிநாட்டு நாணயமான பிரெஞ்சு ஃபிராங்குகளில் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. 1965–ல் இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையே நிலவிய பதட்டமான சூழ்நிலை காரணமாக, ஒப்பந்தம் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. இதற்கிடையில், இந்திய ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்தது. இதனால், ஃபோராசோல் நிறுவனம், அதிக மாற்று விகிதத்தைக்

கோரியது. இந்த சர்ச்சை தீர்க்கப்படாததால், அது நடுவர் தீர்ப்பாயத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. அந்தத் தீர்ப்பின்படி, 1 பிரெஞ்சு ஃபிராங்க் = 1 இந்திய ரூபாய் என்ற மாற்று விகிதத்திற்குப் பதிலாக, 1000 பிரெஞ்சு ஃபிராங்க் = 1517.80 இந்திய ரூபாய் என்ற விகிதத்தில் மாற்றுவது கட்டாயமாக்கப்பட்டது. இந்தத் தீர்ப்பு, டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இரு தரப்பினரும் எந்த ஆட்சேபணையும் தெரிவிக்காததால், 07.05.1975 அன்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பை உறுதிசெய்து உத்தரவு பிறப்பித்தது.

23. பின்னர், ஃபோராசோல் நிறுவனம், தீர்ப்பை நிறைவேற்றுவதற்காக, நிறைவேற்று மனு எண். 77/1976–ஐத் தாக்கல் செய்தது. இதற்கு ONGC நிறுவனம் எதிர்ப்பு தெரிவித்தது. ONGC–ன் வாதம் என்னவென்றால், தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்ட மாற்று விகிதம், அதனுடன் வழங்கப்பட்ட வட்டிக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்றும், பிரதான ஒப்பந்தத் தொகையைப் பாதிக்காது என்றும் கூறியது. ஆனால், மதிப்பிற்குரிய தனி நீதிபதி, ONGC–ன் அனைத்து வாதங்களையும் நிராகரித்தார். இந்த வழக்கின் மேல்முறையீட்டில், உயர் நீதிமன்றத்தின் ஈராய அமர்வு, ONGC–யின் வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. இதனால், ஃபோராசோல் நிறுவனம் இந்த நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்தது. நீதிமன்றத்தின் முன் இருந்த கேள்வி என்னவென்றால், நாணய மாற்று விகிதத்திற்குப் பொருத்தமான சிறந்த தேதியைத் தேர்ந்தெடுப்பது எப்படி என்பதே. அது பின்வருமாறு விவரிக்கப்பட்டது.

23. ஃபோராசோலின் மேல்முறையீட்டில், இப்போது கவனிக்க வேண்டிய கேள்வி என்னவென்றால், ஒப்பந்தத்திலோ அல்லது தீர்ப்பிலோ எந்தவொரு மாற்று விகிதமும் நிர்ணயிக்கப்படாத பிரெஞ்சு ஃபிராங்க் தொகையை இந்திய ரூபாயாக மாற்றுவதற்கு, நீதிமன்றம் எந்தத் தேதியைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பதே ஆகும்.

(வலியுறுத்தல் வழங்கப்பட்டது)

24. நாணய மாற்று விகிதத்திற்கான பொருத்தமான தேதியை நிர்ணயம் செய்வது, முதலில் ஒப்பந்த விதிகளின்படியும், அவ்வாறு தெளிவான விதி இல்லாதபட்சத்தில், நீதிமன்றம் சாத்தியமான சிறந்த தேதியைத் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை இந்த நீதிமன்றம் அங்கீகரித்துள்ளது.

25. மேலும், நாணய மாற்று விகிதத்திற்கான பொருத்தமான தேதியைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான நீதிமன்றத்தின் அதிகாரத்தை இந்த நீதிமன்றம் அங்கீகரித்தது. இது தொடர்பாக சில தேதிகளை பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது.

24. ஒரு வெளிநாட்டு நாணயத்தில் செலுத்த வேண்டிய தொகையை மீட்டெடுக்கும் நடவடிக்கையில், ஐந்து தேதிகள் நீதிமன்றத்தால் தேர்வு செய்ய போட்டியிடுகின்றன. அந்த

<u>வெளிநாட்டு நாணயத் தொகையை எந்த நாட்டில் நடவடிக்கை தொடங்கப்பட்டு முடிவு செய்யப்பட்டதோ அந்த நாட்டின் நாணயமாக மாற்ற வேண்டிய மாற்று விகிதத்தை நிர்ணயிப்பதற்கான சரியான தேதியாக இந்த தேதிகள் கருதப்படுகின்றன.</u> அந்த தேதிகள்:

(1) தொகை செலுத்த வேண்டிய தேதி;

(2) நடவடிக்கையின் தொடக்க தேதி;

(3) தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட தேதி:

(4) நிறைவேற்று ஆணை பிறப்பித்த தேதி: மற்றும் (5) பணம் செலுத்தப்பட்ட அல்லது வசூலிக்கப்பட்ட தேதி:

25. ஒரு வழக்கில், வெளிநாட்டு நாணயத்தில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பை நீதிமன்றம் உத்தரவாகப் பிறப்பித்திருக்கும்போது, மேலே குறிப்பிட்ட ஐந்து தேதிகளுடன் ஆறாவது தேதியும் பரிசீலனைக்கு வரும். அந்த தேதி, தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட தேதி. நம் முன் உள்ள வழக்கும், அத்தகைய தீர்ப்பின் அடிப்படையில் நீதிமன்றத்தால் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்ட ஒரு வழக்குதான்.

(வலியுறுத்தல் வழங்கப்பட்டது)

26. இறுதியில் இந்த நீதிமன்றம் ஒரு விரிவான பகுப்பாய்வில் பின்வரும் முறையில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தது

70. இப்போது, ஒரு வழக்கில், வெளிநாட்டு நாணயத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு தொகையை வாதி சட்டபூர்வமாகக் கோரி, நீதிமன்றத்தால் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும்போது, பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகளை நாங்கள் இங்கு விளக்குவது வசதியாக இருக்கும். எந்தெந்த வழக்குகளில் இத்தகைய கோரிக்கை வைக்கப்பட்டு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படலாம் என்பதை வகைப்படுத்துவது எங்களுக்கு அவசியமில்லை. மேலே நாங்கள் குறிப்பிட்ட ஆங்கிலத் தீர்ப்புகளில் அவை போதுமான அளவு சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. சட்டத்தின் இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் ஒருபோதும் தீர்ந்துபோகாது, ஏனெனில் சட்டம் ஒரே நிலையில் இருக்க முடியாது. அது தொடர்ந்து வளர்ந்து முன்னேற வேண்டும். சமூகம் அதன் தன்மையை மாற்றிக்கொள்ளும்போது, பழைய சித்தாந்தங்களும் கருத்துக்களும் கைவிடப்பட்டு, புதியவற்றால் மாற்றப்படுகின்றன. நாம் இப்போது கையாளும் வழக்கு இந்த வகையைச் சேர்ந்தது என்று சொன்னால் போதும். ஒரு வழக்கில், வெளிநாட்டு நாணயத்தில் தனக்கு வர வேண்டிய தொகையைப் பெறாத ஒரு வாதி, அந்தத் தொகையை மீட்பதற்காக நீதிமன்றத்தின் உதவியை நாடும்போது, அவருக்கு இரண்டு வழிகள் உள்ளன. அவர் தனக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தொகையை இந்திய ரூபாயில் அல்லது எந்த வெளிநாட்டு ரூபாயில் செலுத்த வேண்டுமோ அந்த ரூபாயில் கோரலாம். அவர் முதல் விருப்பத்தைத் தேர்வுசெய்தால், அவர் இந்திய ரூபாயாக மாற்றப்பட்ட அந்தத் தொகைக்கு மட்டுமே வழக்குத் தொடர

முடியும், மேலும் அவரது மனுவில் உள்ள பிரார்த்தனை இந்திய ரூபாயில் உள்ள தொகைக்கு மட்டுமே இருக்க முடியும். இதற்காக, மேல்முறையீட்டாளர் தனக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வெளிநாட்டு ரூபாய் தொகையை இந்திய ரூபாயாக மாற்ற வேண்டும். அவர், அந்தத் தொகை செலுத்த வேண்டிய தேதியில் இருந்த மாற்று விகிதத்தில் அல்லது அவரது விருப்பப்படி, வழக்கு தாக்கல் செய்த தேதியில் இருந்த மாற்று விகிதத்தில் அவ்வாறு செய்யலாம். ஏனெனில், அந்தத் தேதியில்தான் அவருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தொகையை வசூலிக்க நீதிமன்றத்தின் உதவியை அவர் நாடுகிறார். எந்த வகையிலாயினும், நீதிமன்றக் கட்டணங்களுக்காக வழக்கின் மதிப்பீடு மற்றும் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பின் பண வரம்பு ஆகியவை வழக்கில் கோரப்பட்ட இந்திய நாணயத்தின் தொகையாக இருக்கும். இருப்பினும், வாதி தனக்குத் திறந்திருக்கும் இரண்டாவது வழியைத் தேர்ந்தெடுத்து, தனக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தொகையை வெளிநாட்டு நாணயத்தில் கோரலாம். அத்தகைய வழக்கில், வாதி தனது மனுவில் செய்ய வேண்டிய சரியான பிரார்த்தனை என்னவென்றால், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் வெளிநாட்டு நாணயச் சட்டம், 1973–ன் கீழ் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் அனுமதியுடன், மனுவில் கோரப்பட்ட வெளிநாட்டு நாணயத் தொகையை தனக்கு வழங்க வேண்டும். மேலும், வெளிநாட்டு நாணய அதிகாரிகள் தேவையான அனுமதியை வழங்காவிட்டால் அல்லது எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் அத்தகைய அனுமதி

வழங்கப்பட்டிருந்தாலும் வெளிநாட்டு நாணயத்தில் பணம் செலுத்த விரும்பவில்லை என்றால், அல்லது எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் வெளிநாட்டு நாணயத்திலோ அல்லது இந்திய ரூபாயிலோ பணம் செலுத்தவில்லை என்றால், அத்தகைய அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் வாதிக்கு தீர்ப்பு தேதியில் நிலவும் மாற்று விகிதத்தில் கோரப்பட்ட வெளிநாட்டு நாணயத் தொகையின் ரூபாய்க்குச் சமமான தொகையை வழங்க வேண்டும். நீதிமன்றக் கட்டணங்கள் மற்றும் அதிகார வரம்புக்காக, வாதி தனது வழக்கில் கோரிய வெளிநாட்டு நாணயத் தொகையை, வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்ட தேதியிலோ அல்லது அதற்கு மிக நெருக்கமான தேதியிலோ இருந்த மாற்று விகிதத்தின் அடிப்படையில் இந்திய ரூபாயாக மாற்றி, அதன் மதிப்பை வழக்கில் குறிப்பிட வேண்டும். மேலும், தீர்ப்பு வழங்கப்படும் தேதியில், அப்போதைய மாற்று விகிதத்தின்படி வெளிநாட்டு நாணயத்தின் மதிப்பு, வழக்கில் குறிப்பிட்ட தொகையை விட அதிகமாக இருந்தால், அந்த கூடுதல் தொகைக்கான நீதிமன்றக் கட்டணத்தை தான் செலுத்துவதாக வாதி தனது மனுவில் உறுதியளிக்க வேண்டும். இத்தகைய வழக்கின் விசாரணையின் போது, தீர்ப்பை வழங்குவதற்கு முன்பு, தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட தேதியிலோ அல்லது தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட தேதிக்கு மிக நெருக்கமான தேதியிலோ நிலவிய மாற்று விகிதத்தை நிரூபிக்க வாதிக்கு நீதிமன்றம் அழைப்பு விடுக்க வேண்டும். தேவைப்பட்டால், மற்ற அனைத்து விஷயங்களிலும்

தீர்ப்பு வழங்கிய பிறகு, நீதிமன்றம் தீர்ப்பின் மற்ற பகுதிகளையும், உத்தரவு பிறப்பிப்பதையும் நிறுத்தி வைத்து, அந்த மாற்று விகிதத்தை வாதி நிரூபிப்பதற்காக வழக்கை ஒத்திவைக்கலாம். நீதிமன்றம் பிறப்பிக்கும் தீர்ப்பானது, வெளிநாட்டுச் செலாவணி ஒழுங்குமுறைச் சட்டம், 1973–இன் கீழ் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் அனுமதியுடன், நீதிமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு நாணயத் தொகையை எதிர்வாதி, வாதிக்குச் செலுத்த வேண்டும் என்று உத்தரவிட வேண்டும். மேலும், வெளிநாட்டுச் செலாவணி அதிகாரிகள் தேவையான அனுமதியை வழங்காதபட்சத்திலோ அல்லது அனுமதி கிடைத்த பிறகும் எதிர்வாதி வெளிநாட்டு நாணயத்தில் பணம் செலுத்த விரும்பாதபட்சத்திலோ அல்லது அனுமதி கிடைத்ததா இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல் எதிர்வாதி வெளிநாட்டு நாணயத்திலோ அல்லது இந்திய ரூபாயிலோ பணம் செலுத்தத் தவறினாலோ, நீதிமன்றத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட மாற்று விகிதத்தின்படி, அந்த வெளிநாட்டு நாணயத் தொகைக்குச் சமமான இந்திய ரூபாயை எதிர்வாதி செலுத்த வேண்டும் என்று உத்தரவிட வேண்டும். ஒருவேளை தீர்ப்பை எதிர்த்து மேல்முறையீடு அல்லது பிற நடவடிக்கைகள் மூலம் சவால் செய்யப்பட்டு, அந்த மேல்முறையீடு அல்லது பிற நடவடிக்கைகளின் தீர்ப்பு முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ வாதிக்குச் சாதகமாக அமைந்தால், கீழமை நீதிமன்றம் பின்பற்றிய அதே நடைமுறையை மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமும் பின்பற்ற வேண்டும். அதாவது, மேல்முறையீட்டு

நீதிமன்றம் அதன் உத்தரவையோ அல்லது தீர்ப்பையோ பிறப்பிக்கும் தேதியிலோ அல்லது அதற்கு மிக நெருக்கமான தேதியிலோ நிலவும் மாற்று விகிதத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். சவால் செய்யப்பட்ட தீர்ப்பில் உள்ள மாற்று விகிதத்தை விட, மேல்முறையீட்டில் உள்ள மாற்று விகிதம் வேறுபட்டால், மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் அதன் தீர்ப்பிலோ அல்லது இறுதி உத்தரவிலோ, தேவையான மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும். இத்தகைய அனைத்து வழக்குகளிலும், அந்தந்த தீர்ப்பு, மேல்முறையீட்டுத் தீர்ப்பு அல்லது இறுதி உத்தரவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இந்திய ரூபாய் தொகைக்கு மட்டுமே உத்தரவை நிறைவேற்ற முடியும். ஒருவேளை, மேல்முறையீடு அல்லது பிற நடவடிக்கைகள் நிலுவையில் இருக்கும்போதே, எதிர்மேல்முறையீட்டாளரால் தீர்ப்பு நிறைவேற்றப்பட்டு, வாதியால் பணம் பெறப்பட்டிருந்தால், இந்த கேள்விகள் எதுவும் எழாது.

27. நாணய மாற்று விகிதத்திற்கான பொருத்தமான தேதியைத் தீர்மானிப்பது தொடர்பாக, இந்த நீதிமன்றத்தால் வகுக்கப்பட்ட கொள்கையின்படி, நீதிமன்றம் முதலில் ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளின்படி முடிவெடுக்க வேண்டும். ஒப்பந்தத்தில் அத்தகைய விதி இல்லை என்றால், நீதிமன்றங்கள் ஒரு பொருத்தமான தேதியைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். இந்த வழக்கில், அந்த நடைமுறைகள் தேவையில்லை. ஏனெனில், இங்குள்ள ஒப்பந்தத்தில், பிரிவு 17 என ஒரு குறிப்பிட்ட ஷரத்து உள்ளது. அது

வட்டி விகிதம் குறித்து தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது. ஒப்பந்தத்தின் பிரிவு, சம்பந்தப்பட்ட சரக்கு அனுப்பப்பட்ட தேதியில், மும்பையில் இருந்த வங்கியின் வாங்கும் மாற்று விகிதத்தின்படி, நாணயத்தை இந்திய ரூபாயாக மாற்ற வேண்டும் என்று தெளிவாகக் கூறுகிறது. 12.10.2006 தேதியிட்ட உத்தரவை உற்றுநோக்கினால், மாவட்ட மன்றம், 24.7.2002 முதல் தொகைக்கு வட்டி வழங்கியிருப்பதைக் காணலாம். இதன்மூலம், மாவட்ட மன்றம், ஒப்பந்தத்தின் பிரிவு 17–ஐ நேரடியாகக் குறிப்பிடவில்லை என்றாலும், அதே விதியை மனதில் கொண்டு, அந்தத் தேதியிலிருந்து வட்டி வழங்கியிருக்கலாம் என்று ஊகிக்க முடிகிறது. மாவட்ட மன்றம் மற்றும் மாநில ஆணையம் அளித்த விளக்கம், 12.10.2006 தேதியிட்ட உத்தரவுக்கு முரணாக உள்ளது. இது, ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளுக்கு எதிரானது. மேலும், இது ஒரு புதிய தீர்ப்பை உருவாக்குவதற்குச் சமம். இது சட்டப்படி அனுமதிக்க முடியாத ஒன்றாகும்.

28. தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையம் (NCDRC), தீர்ப்பின் எல்லைக்கு அப்பால் சென்றுவிட்டதாகவும், அது ஒப்பந்தத்தின் பிரிவு 17–ஐக் கருத்தில் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்றும் மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கறிஞர் முன்வைத்த வாதங்களை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அந்த வாதங்கள் தகுதியற்றவை என்பதால் அவை நிராகரிக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய வழக்குகளில், நீதிமன்றம் பின்பற்றக்கூடிய ஒரே வழி, ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளை ஆராய்வதுதான். ஒப்பந்தத்தில் அது குறித்த விதி இல்லாதபட்சத்தில், மேற்கூறிய தீர்ப்பில் இந்த நீதிமன்றத்தால்

வகுக்கப்பட்ட நடைமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையம் (NCDRC) பிறப்பித்த உத்தரவு, இந்தச் சட்டபூர்வ நிலைப்பாட்டிற்கு முழுமையாக இணங்குவதால், அதில் எந்தக் குறையையும் நாங்கள் காணவில்லை.

29. தீர்ப்பை முழுமையாகப் படித்துப் பார்க்கும்போது, மனுதாரர் கூறுவதுபோல துண்டு துண்டாக அணுகாமல், தீர்ப்பை முறையாக விளக்குவது அவசியம். அப்படி விளக்கும்போது, அது ஒரு புதிய தீர்ப்பை உருவாக்குவது போல் இருக்கக்கூடாது. சட்டப்படி, அப்படி செய்வது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல. எனவே, காப்பீட்டு ஒப்பந்தத்தின்படி, எதிர்மனுதாரரான காப்பீட்டாளர், ரசீது வழங்கப்பட்ட சரக்கு அனுப்பப்பட்ட தேதியில், மும்பையில் இருந்த வங்கியின் வாங்கும் மாற்று விகிதத்தின்படி, ரசீதில் உள்ள வெளிநாட்டு நாணயத்தை இந்திய ரூபாயாக மாற்றி, காப்பீட்டுத் தொகையைச் செலுத்த வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. வழக்கு விசாரணையின் போது, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் மேல்முறையீட்டாளருக்கு ரூ. 11,23,906/– செலுத்தியுள்ளார் என்பது எங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொகை, ரசீதில் உள்ள மதிப்புக்கு, சரக்கு அனுப்பப்பட்ட நேரத்தில் இருந்த மாற்று விகிதத்தின் அடிப்படையிலும், நுகர்வோர் மன்றத்தால் அளிக்கப்பட்ட வட்டியின் அடிப்படையிலும் கணக்கிடப்பட்டது. இந்தத் தொகையைச் செலுத்தியதன் மூலம், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், மன்றத்தின் உத்தரவுப்படி முழு மற்றும் இறுதித் தொகையைச் செலுத்தி, உத்தரவை நிறைவேற்றியுள்ளார்.

30. எனவே, NCDRC–யின் உத்தரவில் தலையிட எங்களுக்கு எந்தக் காரணமும் இல்லை. அந்த உத்தரவு, சட்டத்தின் வலுவான கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இதன் காரணமாக, இந்த மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது.

கல்பனா கே. திரிபாதி மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும். "